

การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และรูปแบบการแสวงหาประโยชน์

โดยมิชอบที่เกี่ยวข้อง: ตัวบ่งชี้ทั่วไปสำหรับเจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงาน

ตัวบ่งชี้เพื่อช่วยในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องเหล่านี้ได้จัดทำขึ้นโดยสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) และกระบวนการความร่วมมือระดับรัฐมนตรีของประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (COMMIT) โดยการสนับสนุนขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) โครงการออสเตรเลีย - เอเชีย เพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ (AAPTIP) และโครงการความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์แห่งสหประชาชาติ (UN-ACT) และได้รับการรับรองจากกระบวนการ COMMIT ณ. ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ระดับอาวุโสในปี พ. ศ. 2559 การคัดแยกผู้เสียหายเบื้องต้นของกรณีที่น่าสงสัยที่อาจเข้าข่ายการค้ามนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับจำนวนตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนและระดับความรุนแรงของตัวบ่งชี้เหล่านี้ การสังเกตระดับความรุนแรงของตัวบ่งชี้หนึ่งในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอาจนำไปสู่การสังเกตการณ์ต่อตัวบ่งชี้อื่นๆเพื่อการตรวจสอบต่อไป

เจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่สามารถใช้สัญญาณท่าทางและพฤติกรรมและตัวบ่งชี้เบื้องต้นเพื่อพิจารณาต่อไปว่าสถานการณ์ดังกล่าวจำเป็นต้องมีการตรวจสอบเพิ่มเติมว่าเข้าข่ายกรณีการค้ามนุษย์หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ รายการตัวบ่งชี้ดังกล่าวนี้ไม่จำกัดอยู่เพียงเท่านั้น วัตถุประสงค์ในการจัดทำตัวบ่งชี้นี้ไม่ใช่เพื่อจัดทำคำจำกัดความ แต่เพื่อเป็นโครงร่างพื้นฐานในการพิจารณาและเป็นตัวเสริมให้รัฐพัฒนากรอบการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และตัวบ่งชี้ของรัฐเพิ่มเติมที่มีรายละเอียดมากขึ้นและเหมาะสำหรับการประยุกต์ใช้ในระดับประเทศต่อไป

1. สัญญาณท่าทาง/พฤติกรรมที่นำไปสู่การตรวจสอบต่อไป

เจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่อาจพบกับสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความสงสัยว่าเป็นสถานที่ที่อาจมีการค้ามนุษย์เกิดขึ้นหรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบที่เกี่ยวข้อง สัญญาณต่างๆ (มักเป็นท่าทางหรือพฤติกรรม) ที่อาจก่อให้เกิดความสงสัยและตัดสินใจที่จะตรวจสอบเพิ่มเติม (เช่นการสัมภาษณ์ผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์) อาจรวมถึง:

สัญญาณว่ามีการควบคุมตรวจตรา (เช่น รื้อ กล้อง อาวุธ)

สัญญาณที่แสดงถึงความกลัว วิตกกังวลอย่างรุนแรง หดหู่ ทารุณกรรมทางจิตใจ

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความไม่คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์

ไม่สามารถสื่อสาร หรือไม่เต็มใจที่จะสื่อสาร (เช่น อุปสรรคทางภาษา ไม่มีโทรศัพท์ หรือถูกบังคับในสิ่งที่จะพูด เป็นต้น)

อายุ / สถานะที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (เช่น เด็กที่ไม่มีผู้ปกครองเดินทางมาด้วยบุคคลที่ปรากฏว่าอายุต่ำกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดสำหรับสถานการณ์ หรือสถานที่ทำงาน เด็กที่อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสม)

สัญญาณที่แสดงให้เห็นว่ามีทารุณกรรมทางร่างกาย ความเสียหายทางร่างกาย สภาพร่างกายที่ย่ำแย่

สภาพการทำงานที่แสดงให้เห็นถึงอันตรายที่เกินกว่าปกติ เมื่อเทียบกับอายุและสภาพของบุคคลนั้น

สภาพการทำงานที่เลวร้าย (เช่น ทำงานเป็นระยะเวลายาวนาน ไม่มีการพัก ไม่มีเวลาหยุด)

สภาพการอยู่อาศัยที่เลวร้าย (เช่น อาหาร การจัดที่นอน มีคนที่อาศัยในที่ทำงานเป็นจำนวนมาก)

2. คำถามเบื้องต้นสำหรับเจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่

เจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่อาจพบกับบุคคลที่พวกเขาต้องการจะพูดคุยเพื่อระบุว่า มีสาเหตุที่จะต้องพิจารณาว่าบุคคลนั้นเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่ คำถามต่อไปนี้สามารถช่วยในการระบุว่า มีข้อบ่งชี้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับกรณีนี้อาจเข้าข่ายการค้ามนุษย์หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบที่เกี่ยวข้อง และจำเป็นต้องมีการติดตามและส่งต่อหรือไม่ (จึงควรถามคำถามดังกล่าวทั้งหมดเพื่อให้ได้ภาพรวมของสถานการณ์)

โปรดทราบว่า ในกรณีที่บุคคลนั้นมีหรืออาจมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี กรณีในการพิจารณาว่าบุคคลนั้นอาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่จะใช้ก็จะน้อยลง เจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานควรตระหนักว่าบุคคลที่ได้รับการสัมภาษณ์นั้นอาจไม่พร้อมที่จะตอบคำถามทันทีและ/หรือตอบทุกคำถาม

1. บุคคลที่ไม่ได้รับค่าจ้างใดๆหรือได้รับน้อยกว่าที่คาดหวังหรือที่ได้สัญญาไว้

บุคคลนั้นได้รับค่าจ้างหรือไม่ หรือได้รับน้อยกว่าที่พวกเขาคาดหวังหรือได้รับสัญญา

2. มีการยึดหรือหักเงินที่บุคคลนั้นคาดหวังหรือได้รับสัญญาไว้/ ไม่สามารถเข้าถึงเงินดังกล่าวได้

บุคคลนั้นถูกยึดหรือหักเงินที่คาดหวังหรือได้รับสัญญาไว้หรือไม่

3. บุคคลนั้นอยู่ในงานหรือสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากที่เขาหรือเธอคาดหวังหรือได้รับการสัญญา

บุคคลนั้นอยู่ในงานหรือสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากที่เขาหรือเธอคาดหวังหรือได้รับการสัญญาหรือไม่

4. สภาพการทำงาน และ/หรือสภาพการอยู่อาศัยที่แตกต่างไปจากที่เขาหรือเธอคาดหวังหรือได้รับการสัญญา

สภาพการทำงาน(เช่น ชั่วโมงการทำงาน เวลาพัก) และ/หรือสภาพการอยู่อาศัยแตกต่างไปจากที่เขาหรือเธอคาดหวังหรือได้รับการสัญญาไว้หรือไม่

5. บุคคลนั้นถูกทำให้กลัวหรือไม่ปลอดภัยในสถานที่ทำงาน/สถานการณ์นั้น

มีใครในที่ทำงานหรือสถานการณ์นั้นทำให้เขาหรือเธอรู้สึกหวาดกลัวหรือไม่ปลอดภัยหรือไม่ (ทั้งต่อตัวพวกเขาเองหรือครอบครัว)

6. บุคคลนั้นถูกหลอกหรือบังคับให้ทำสิ่งที่พวกเขาไม่อยากทำ

มีใครหลอกหรือบังคับให้บุคคลนั้นให้ทำสิ่งที่พวกเขาไม่อยากทำหรือไม่

7. บุคคลนั้นถูกกดดันให้มีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่น

บุคคลนั้นถูกกดดันให้มีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือไม่

8. บุคคลนั้นหรือครอบครัวของบุคคลนั้นเป็นหนี้หรือติดค้างผลประโยชน์อื่นใดกับนายจ้างของพวกเขาหรือบุคคลอื่นที่ช่วยให้พวกเขาได้ทำงานหรืออยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว

บุคคลนั้น (หรือครอบครัวของบุคคลนั้น) เป็นหนี้หรือติดค้างผลประโยชน์อื่นใดกับนายจ้างของพวกเขาหรือบุคคลอื่นที่ช่วยให้พวกเขาได้ทำงานหรืออยู่ในสถานการณ์ดังกล่าวหรือไม่

9. บุคคลนั้นหรือคนอื่นๆ ในสถานที่ทำงานถูกทำร้าย ข่มขู่ด้วยอันตราย

บุคคลนั้นหรือคนอื่นๆ ในสถานที่ทำงานถูกทำร้าย ข่มขู่ด้วยอันตรายหรือไม่

10. บุคคลนั้นถูกทำให้รู้สึกว่าพวกเขาไม่สามารถออกจากสถานที่ทำงาน สถานการณ์หรือที่พักอาศัยของพวกเขาได้

บุคคลนั้นได้รับการบอกกล่าว (หรือทำให้รู้สึก) ว่าพวกเขาไม่สามารถออกจากสถานที่ทำงาน สถานการณ์หรือที่พักอาศัยของพวกเขาได้หรือไม่

11. บุคคลนั้นไม่สามารถถือครองเอกสารประจำตัวบุคคลของพวกเขาได้

บุคคลนั้นไม่สามารถถือครองเอกสารประจำตัวบุคคลของพวกเขาได้หรือไม่

12. บุคคลนั้นถูกกีดกันไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอกสถานที่ทำงานหรือสถานการณ์ได้

บุคคลนั้นถูกจำกัดในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอกหรือไม่

13. บุคคลนั้นไม่สามารถเข้าถึงความต้องการขั้นพื้นฐานได้

บุคคลนั้นสามารถเข้าถึงอาหาร บริการทางการแพทย์ ความเป็นส่วนตัว และความต้องการขั้นพื้นฐานอื่นหรือไม่